

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18CoPr/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718204486
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8718204486.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Viery Kandrikovej a JUDr. Michala Boroňa v právnej veci žalobkyne: U.. J. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX B. D. XXX, zastúpenej: JUDr. Janka Vasil'ová, advokátka, Kudlovska 1, 066 01 Humenné proti žalovanému: S., XXX XX B. XXX, I.: XX XXX XXX, zastúpenému: JUDr. Anna Drugdová, advokátka, Námestie slobody 25, 066 01 Humenné, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 9Cpr/22/2018-434 zo dňa 27.05.2020 jednohlasne takto

rozhodol:

Zrušuje sa rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol nasledovne.

Súd určuje, že výpoveď z pracovného pomeru zo dňa XX.XX.XXXX daná žalovaným žalobkyňi je neplatná a pracovný pomer trvá.

Žalobkyňi priznáva voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil článkom I., II. Základných zásad Zákonníka práce, § 61 ods. 1 - 4, § 63 ods. 1 - 3, § 74, § 77, § 79 Zákonníka práce a § 3 ods. 1 - 7, § 7 ods. 1 - 9, § 8 ods. 1 - 8, § 8a ods. 1 - 5, § 12 z. č. 317/2009 Z.z. (ďalej len Zákon o pedagogických zamestnancoch a odborných zamestnancoch) a § 7 ods. 18 písm. c) z. č. 597/2003 Z.z. Výrok o trovách konania bol odôvodnení ust. § 262 ods. 1, 2 a § 255 ods. 1 CSP.

3. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že jednak sa riadil rozhodnutím Najvyššieho súdu ČR 21Cdo/2204/2003, z ktorého vyplýva, že predstieranie prijatia organizačného opatrenia, smerujúceho k zníženiu stavu zamestnancov, možno považovať za neprijatie organizačnej zmeny, ak sa sledovali iné ciele ako v skutočnosti existovali pri tomto rozhodovaní. Rovnako citoval aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/261/2007, z ktorého vyplýva, že dominantne je potrebné pri pracovnoprávných vzťahoch realizovať ponukovú povinnosť zamestnávateľa, ktorý ešte pred daním výpovede môže ponúknuť zmenu dojednaných pracovných podmienok, aj na inú pracovnú pozíciu. Ďalej uviedol, že žalovaný vychádzal z tej domnienky, že pracovný pomer vychovávateľky sa končí, išlo o žalobkyňu, preto s ňou nepočítali, keďže bola prijatá organizačná zmena k XX.XX.XXXX, pričom žalovaný uvádzal, že nešlo konkrétne o osobu žalobkyne, ale o pozíciu vychovávateľky. Predošlé súdne konanie bolo skončené až v roku XXXX, kde sa vyslovilo, že výpoveď, ktorá bola daná žalobkyňi je neplatná a pracovný pomer trvá naďalej. Po tomto zistení žalovaný reagoval ďalšou výpoveďou, keďže organizačná zmena spôsobila to, že zanikla pracovná pozícia vychovávateľky v školskej družine. Žalovaný zároveň poukázal na to, že už na pracovnej porade z XX.XX.XXXX, na ktorej bola prítomná aj žalobkyňa, sa tieto organizačné zmeny novou riaditeľkou školy avizovali, čiže aj žalobkyňa mala vedomosť o pripravovaných zmenách. Uznan, že výber nadbytočného zamestnanca patrí výlučne zamestnávateľovi a v tomto prípade však

pozícia vychovateľky školského klubu bola obsadená jedine žalobkyňou a z tejto organizačnej zmeny vyplýva, že došlo k zlúčeniu pracovnej pozície vychovateľky školského klubu a učiteľky materskej školy. V konaní bolo preukázané, že práca vykonávaná žalobkyňou v pozícii vychovateľky školského klubu neprestala byť v dôsledku rozhodnutia o organizačnej zmene pre žalovaného potrebná, lebo naďalej vykonávaná učiteľkou materskej školy v skrátanom úväzku 60 %. Stanovisko Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR z XX.XX.XXXX síce uvádza, že žalobkyňa nespĺňa kvalifikačné predpoklady na výkon pedagogickej činnosti učiteľa druhého stupňa základnej školy na vyučovanie predmetu matematika, zároveň však súd prvej inštancie podotkol, že žalovaný v žiadosti o prehodnotenie kvalifikácie a spôsobilosti vyučovať tento predmet listom z XX.XX.XXXX formuloval svoju žiadosť tým spôsobom, že bývala zamestnankyňa sa domáha ponuky pracovného miesta matematikára. To znamená, že z tohto listu vyplynulo ako keby sa zaujímal o túto pracovnú pozíciu prvýkrát. Tu však je zrejmé, že pracovný pomer žalobkyne v tom čase trval. Žalobkyňa môže vyučovať matematiku na druhom stupni ako nekvalifikovaný pedagogický zamestnanec, a to v rozsahu skrátaného pracovného úväzku XX hodín týždenne, ktorý zodpovedá počtu hodín vykonávaných zamestnancami nad rozsah ich základného pracovného úväzku. Nepotvrdilo sa tvrdenie žalovaného, že učelia, ktorí vyučujú matematiku sú kvalifikovaní, títo pedagógovia vyučujú svoje aprobačné predmety v rozsahu najmenej XX hodín týždenne vo svojom odbore, nie však vo vzťahu k požiadavke na splnenie kvalifikačných predpokladov na vyučovanie matematiky na druhom stupni základnej školy. Vyučovaním matematiky si títo pedagógovia vlastne dopĺňajú svoj úväzok v priamej výchovnovzdelávacej činnosti na XX hodín týždenne. Pracovný úväzok učiteľov dohodnutým so zamestnávateľom nad rozsah základného pracovného úväzku nie je možné považovať za prácu nadčas, ide o zákonný nárok, ktorý si ktorýkoľvek z učiteľov môže uplatniť v trojročnej premlčacej lehote tak, ako to urobila aj žalobkyňa po skončení pracovného pomeru v roku XXXX. Na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že žalovaný si nespĺnil ponukovú povinnosť podľa § 63 ods. 2 písm. a) Zákonníka práce, ktorá je hmotnoprávnou podmienkou platnosti výpovede. Na základe hore uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení žalovaný v tomto súdnom konaní nepreukázal, že po prijatí organizačnej zmeny zo dňa XX.XX.XXXX sa žalobkyňa stala nadbytočnou. Nepreukázala sa príčinná súvislosť medzi organizačnou zmenou a nadbytočnosťou žalobkyne. Mal možnosť žalobkyňu zamestnať na kratší pracovný čas, aj po zrušení jej pracovného miesta. Pokiaľ išlo o obranu žalovaného, že nie je možné spravodlivo od neho očakávať ďalšie zamestnávanie žalobkyne, Zákonník práce presne nešpecifikuje tieto okolnosti, je potrebné vychádzať z každého individuálneho prípadu a tiež zo Základných zásad Zákonníka práce, z ktorých vyplýva, že výkon práv a povinností vyplývajúcich z pracovnoprávných vzťahov, musí byť v súlade s dobrými mravmi. Pri rozhodovaní o tejto výnimke je potrebné prihliadať na navrhovanú povinnosť zamestnávateľa ako strane žalovanej v konaní, na ktorého sa v tomto prípade presúva dôkazné bremeno. Musí teda žalovaný navrhnúť a preukázať dôvody, ktoré vedú k tomu, že nemožno od neho spravodlivo požadovať, aby zamestnanca, ktorý namieta platnosť skončenia pracovného pomeru naďalej zamestnával. V tomto prípade sa výnimočnosť tejto situácie nepreukázala, a preto nemožno byť na ujmu žalobkyne finančná situácia zamestnávateľa. Preto žalobe vyhovel.

4. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Vo svojom odvolaní poukázal na to, že nemôže súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, ktorý dospel k nesprávnym skutkovým i právnym záverom. Organizačná zmena bola prijatá XX.XX.XXXX u žalovaného a miesto vychovateľky v školskom klube bolo zrušené z dôvodu racionalizačných opatrení. To, že organizačná zmena bola prijatá v čase, kedy mal skončiť pracovný pomer u žalobkyne na dobu určitú, tak ako to bolo uzavreté v zmluve, nemá vplyv na posúdenie veci, pretože aj keď žalobkyňa sa vrátila do zamestnania, bola táto organizačná zmena prijatá a platná a miesto vychovateľky v školskom klube bolo zrušené. Z týchto dôvodov došlo k výpovedi, ktorú doručili žalobkyne pre nadbytočnosť. Z listov žalobkyne z roku XXXX vyplýva, že v tomto čase sa dožadovala, aby jej bol pracovný pomer predĺžený, a aby neskončil uplynutím doby. Preto ani žalovaný neoznamoval žalobkyne, že došlo k organizačnej zmene, keďže predpokladal, že pracovný pomer skončil uplynutím doby, na ktorú bol dohodnutý. Potom, čo súd vyslovil, že pracovný pomer naďalej trvá a neskončil uplynutím doby, žalovaný nemal pre žalobkyňu žiadne iné vhodné pracovné miesto, ktoré by ponúkol. Čo sa týka voľného miesta matematikára, v čase dania výpovede žalobkyne, voľné nebolo, vyučovanie matematiky žalovaný zabezpečil inými kvalifikovanými pedagogickými zamestnancami, ktorí spĺňali predpoklady na vyučovanie matematiky na druhom stupni základnej školy a žalovaný ako zamestnávateľ toto miesto neobsadil novým zamestnancom. Žalobkyňa tvrdí, že jej malo byť ponúknuté miesto matematikára, ktoré však v skutočnosti nebolo voľné. Žalobkyňa tvrdí, že v roku XXXX - XXXX nastúpila na dvojročné rozšírené štúdium v učiteľskom odbore matematika na pedagogickej fakulte B.. Žalobkyňa si nemohla rozšíriť vzdelanie doplnením štúdia matematiky,

keďže nespĺňala ani iný predpoklad, a to predpoklad, aby vyučovala svoje aprobačné predmety v jej študijnom odbore v rozsahu najmenej 1 jej týždennej priamej výchovnovzdelávacej činnosti, pretože žalobkyňa takýto predmet pre vyučovanie na základnej škole ani nemala. Nakoľko žalobkyňa ani nebola pedagogickým zamestnancom, potom je podľa názoru žalovaného vylúčené, aby sa na ňu vzťahovala možnosť rozšíriť si štúdium v učiteľskom odbore matematika. Aj keby si žalobkyňa dopĺňala vzdelanie v učiteľskom odbore matematika, aby bola považovaná za pedagogického zamestnanca, vyžaduje sa aj vyučovanie jeho aprobačných predmetov alebo predmetov jeho študijného odboru v rozsahu najmenej 1 jeho týždennej priamej výchovnovzdelávacej činnosti, zníženej o jednu hodinu. Žalobkyňa ako zamestnankyňa nemá a nemala žiadne aprobačné predmety alebo predmety jej študijného odboru, ktoré by okrem matematiky, mohla na škole žalovaného vyučovať. Ak by zamestnal žalobkyňu žalovaný ako nekvalifikovanú pedagogickú zamestnankyňu, potom by v zmysle z. č. 597/2003 Z.z. reálne mohlo dôjsť k zníženiu finančných prostriedkov pre žalovaného. Tento dôvod bol žalovaným uvádzaný v priebehu konania, preto nie je pravdivé konštatovanie súdu prvej inštancie, že žalovaný sa odvolával len na zlú ekonomickú situáciu. Žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne samotná pripustila, že pri vyučovaní matematiky bola nekvalifikovanou pedagogickou zamestnankyňou, čo by sa však podľa ich názoru prejavilo len na jej platovom zaradení (str.7 odôvodnenia rozsudku). S týmto však nemožno súhlasiť, pretože by sa to prejavilo aj na celkovom financovaní školy, čo je významným faktorom pri každom rozhodovaní zamestnávateľa a zároveň podľa názoru žalovaného, žalobkyňa ani nespĺňala zákonné predpoklady na to, aby si mohla rozšíriť vzdelanie o štúdium matematiky. Žalobkyňa nebola kvalifikovaným pedagogickým zamestnancom. Ukončila štúdium sociálnej práce a potom v tom istom odbore aj pokračovala, neskôr si spravila pedagogiku pre psychosociálne narušených. Podľa § 8a ods. 2 z. č. 317/2009 Z.z. vyplýva, že rozširujúce štúdium môže vykonať iba pedagogický zamestnanec, ktorý spĺňa kvalifikačné predpoklady. Preto nie je zrejme na základe čoho si žalobkyňa rozširuje vzdelanie o odbor matematika, nakoľko žalovaný má za to, že v prípade žalobkyne by bolo rozširujúcim štúdiom situácia, ak by ako pedagogická zamestnankyňa si rozširovala kvalifikačný predpoklad v rámci dosiahnutého vzdelania, v jej prípade predstavu štúdium sociálnej práce psychosociálne narušených. Práve z týchto dôvodov považuje žalovaný za nesprávne právne posúdenie status žalobkyne, ktorá by mala mať možnosť vyučovať matematiku na druhom stupni základnej školy a vôbec možnosť rozšírenia vzdelávania v tomto vyučovacom odbore a s tým súvisiacu ponukovú povinnosť žalovaného, ktorá bola dôvodom pre vyhovieť žaloby. Žalobkyňa síce predložila oznámenie o prijatí na B. zo dňa XX.XX.XXXX, podľa ktorého bola prijatá na rozširujúce štúdium matematiky v akademickom roku XXXX - XXXX, ale zároveň predložila potvrdenie U. univerzity zo dňa XX.XX.XXXX, že v akademickom roku XXXX - XXXX je študentom prvého ročníka externej formy štúdia dvojročného rozširujúceho štúdia študijného odboru program matematika. V čase pojednávania tejto veci na súde prvej inštancie žalobkyňa nemala ukončený ani len prvý ročník dopĺňujúceho štúdia matematiky, keďže predložila len potvrdenie o tom, že je študentkou prvého ročníka. Je potrebné zdôrazniť, že ani po troch rokoch v podstate žalobkyňa neukončila ani len prvý ročník štúdia. V tomto vidí žalovaný osobitné dôvody, pre ktoré nie je možné spravodlivo požadovať, aby žalobkyňu naďalej zamestnával. Nie je pravdivé ani konštatovanie súdu prvej inštancie, že v roku XXXX, teda ku XX.XX., kedy jej bola daná výpoveď, mala ukončený prvý ročník rozširujúceho sa dvojročného štúdia v odbore matematika pre druhý stupeň. Toto konštatovanie súdu prvej inštancie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, keďže evidentne žalobkyňa bola študentkou prvého ročníka externej formy štúdia v akademickom roku XXXX - XXXX. Nie je správne ani tvrdenie súdu prvej inštancie o tom, že nemožno použiť vyjadrenie Ministerstva školstva, vedy, kultúry a športu SR pre posúdenie tejto veci, keďže žalovaný predložil doklady o vzdelaní žalobkyne a Ministerstvo odpovedalo, že na základe absolvovaného vzdelania pedagogická zamestnankyňa nespĺňa kvalifikačné predpoklady na výkon pedagogickej činnosti učiteľa druhého stupňa základnej školy pre predmet matematika. Práve tento dôkaz je podporným dôkazom o tvrdení žalovaného, že nemohol obsadiť žalobkyňu namiesto voľného učiteľa matematiky, keďže toto miesto nebolo obsadené a žalobkyňa nespĺňala kvalifikačné predpoklady na jeho obsadenie. Výpoveď daná žalobkyňi vychádzala z organizačnej zmeny prijatej žalovaným v súvislosti s potrebou optimalizácie výdavkov školy, nakoľko škola sa dlhodobo nachádzala v nepriaznivej ekonomickej situácii a boli hľadané riešenia, ktoré by udržali chod školy. Pokiaľ súd prvej inštancie konštatuje, že žalobkyňa môže vyučovať matematiku na druhom stupni základnej školy ako nekvalifikovaný pedagogický zamestnanec a uvádza, že je z toho dôvodu v čase dania výpovede študentkou, ktorá absolvovala a ukončila prvý ročník rozširujúceho štúdia matematiky, tento fakt nie je pravdivý, nebol preukázaný, pretože ďalší dôkaz svedčí o tom, že ešte len v akademickom roku XXXX - XXXX je študentkou prvého ročníka takéhoto štúdia. Preto ani nebola porušená ponukovú povinnosť žalovaného, keďže matematiku na druhom stupni základnej školy vyučujú všetci kvalifikovaní pedagogickí zamestnanci a v tejto súvislosti je potrebné poukázať

aj na právo žiakov na adekvátne vzdelanie, ktoré je v oblasti matematiky na druhom stupni základnej školy veľmi dôležité. Keďže žalovaný aj naďalej sa nachádzal v nepriaznivej ekonomickej situácii, bol nútený k XX.XX.XXXX pristúpiť k ďalším organizačným zmenám a dať výpovede ďalším dvom učiteľkám základnej školy, konkrétne U.. Q. W., ktorá učila slovenský jazyk a občiansku náuku a L.. T. F., ktorá učila školu na prvom stupni. Z toho dôvodu navrhol žalobu zamietnuť, resp. rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie.

5. K odvolaniu žalovaného vyjadrila sa žalobkyňa, ktorá celé toto odvolanie považovala za neopodstatnené. Konštatuje chronológiu argumentov, ktoré už uvádzala v priebehu konania, týkajúce sa organizačnej zmeny, týkajúcej sa jednotlivých úväzkov učiteľov a zlúčenie pracovnej pozície vychovávateľky v školskej družine s pracovnou pozíciou učiteľky materskej školy podľa názoru žalobkyne zásadne súviselo s predpokladaným skončením pracovného pomeru žalobkyne uplynutím doby ku dňu XX.XX.XXXX, nie však s organizačnou zmenou z XX.XX.XXXX. V súdnom konaní bez akýchkoľvek pochybností bolo preukázané, že k organizačnej zmene došlo len účelovo s cieľom podania výpovede žalobkyne. Ďalej žalobkyňa tvrdí, že listy, ktoré v priebehu roku XXXX si vymenila so žalovaným nemajú žiadnu zmienku o prijatej organizačnej zmene. Preto táto je len účelovým tvrdením žalovaného. Ak by žalobkyňa skutočne mala vedomosť o zrušení svojho pracovného miesta na základe organizačnej zmeny z XX.XX.XXXX, zvolila by iné právne prostriedky ochrany ďalšieho zamestnávania. Poukázala na celkový počet žiakov a učiteľov v rámci organizácie, ktorú predstavuje žalovaný. Čerpanie finančných prostriedkov na odvody, prevádzkové náklady a platy zamestnancov a tvrdenie o tom, že nebolo voľné miesto matematikára pre žalobkyňu, nepovažuje za správne, pretože nemá oporu v zákone. Žiaden z učiteľov, ktorý vyučoval v tom čase predmet matematika na druhom stupni nespĺňal kvalifikačné predpoklady na tento predmet. Pedagógovia, ktorí vyučujú matematiku na druhom stupni základnej školy sa považujú za kvalifikovaných iba tým, že vyučujú vo svojom odbore aj iné aprobačné predmety, teda svoje v rozsahu najmenej XX hodín, čo ale nie je vo vzťahu k požiadavke na splnenie kvalifikačných predpokladov na vyučovanie matematiky na druhom stupni základnej školy podľa § 7 ods. 1 zákona smerodajné a je zásadný obsahový rozdiel v používaní termínu kvalifikovaný pedagogický zamestnanec. Poukázala ďalej na ust. § 8a ods. 1 a § 8 ods. 1, § 8a ods. 2 z. č. 317/2009 Z.z. Všetky závery v odvolaní koncipované sú len subjektívnym názorom žalovaného. Vysvetlila tiež otázku štúdia tohto predmetu na univerzite v B., D. i U.. Predkladá súdu doklad o tom, že vykonala všetky poplatky pre N., U. pre druhý ročník tohto rozširujúceho sa štúdia v programe matematika. Žalobkyňa ukončila štúdium v D. na B. a prešla študovať na U. len z ekonomických dôvodov, poplatkov, dochádzania a pod. Tým, že bola zapísaná do druhého ročníka je zrejmé, že už prvý ročník ukončila. Z tohto dôvodu sa nedomnieva, že by existovali akékoľvek výnimočné dôvody preto, aby nemohla žalovaná naďalej zamestnávať žalobkyňu. Nepredložila ani jeden dôkaz v konaní pred súdom prvej inštancie, ktorá by znamenala nejaký sankčný postih, ak by zamestnávala žalobkyňu na pozícii učiteľa matematiky na druhom stupni základnej školy. Keďže porovnateľný je počet zamestnancov v roku XXXX a v roku XXXX u žalovaného, ide len o účelové vyjadrenie toho, že boli dané výpovede dvom učiteľkám na tejto škole. Na N. stránke je zverejnený oznam zo dňa XX.XX.XXXX, že prijme do pracovného pomeru učiteľa pre druhý stupeň základnej školy, aprobácia dejepis, geografia, rusínsky jazyk. Z tohto dôvodu žiadal rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť.

6. K vyjadreniu žalobkyne vyjadril sa žalovaný, ktorý poukázal na to, že jednoznačne preukázal v konaní dôvody, prečo bola daná výpoveď žalobkyne, ďalšie dôkazy o tom, akú kvalifikáciu spĺňala L.. N., ktorá pôsobila v zlúčenej funkcii učiteľky MŠ a vychovávateľky školského klubu. V rámci racionalizačných opatrení všetkým učiteľom, ale aj nepedagogickým zamestnancom na základe organizačnej zmeny v roku XXXX došlo k skráteniu úväzku pedagogických aj nepedagogických zamestnancov a existovali, tieto boli dôvodom zrušenia aj miesta vychovávateľky v školskom klube. Aj predchádzajúce rozhodnutie Okresného súdu v Poprade 20Cpr/29/2017 bolo vlastne prijaté a právoplatné v čase, kedy už dávno bola pracovná pozícia žalobkyne zrušená. V tejto súvislosti poukazujú na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach 9CoPr/6/2019, z toho, že zamestnanec, ktorého sa organizačná zmena týka, musí byť s organizačnou zmenou oboznámený, pričom postačuje toto oboznámenie i v samotnej výpovedi z pracovného pomeru, keďže § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce nevyžaduje, aby rozhodnutie o organizačnej zmene bolo vyhlásené alebo zverejnené iným spôsobom. Pokiaľ bolo konštatované, že pracovný pomer žalobkyne trvá naďalej, predchádzajúcim rozhodnutím Okresného súdu v Poprade, že pracovný pomer neskončil, napriek tomu, že žalovaný považoval tento skončený uplynutím doby platne, postupoval v súlade so skutočnosťou a v priebehu konania došlo k zrušeniu miesta vychovávateľky v školskom klube, z tohto dôvodu bola daná výpoveď žalobkyne v priamej príčinnej súvislosti, a to

organizačnou zmenou zamestnávateľa z XX.XX.XXXX. Poukázal tiež na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave 2CoPr/6/2018, kde krajský súd ako odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie o vyslovení neplatnosti výpovede a konštatuje, že zrušenie pracovného miesta z dôvodu úspory nákladov na mzdové prostriedky neznamena, že zamestnávateľ nepotrebuje konkrétne práce, ale znamená to, že zamestnávateľ rovnaké množstvo objemu práce bude vykonávať zníženým počtom zamestnancov a je plne v dispozícii zamestnávateľa, aké organizačné zmeny na zefektívnenie práce z pohľadu úspory mzdových nákladov a potreby objemu a kvalifikačného zloženia zamestnancov prijme. Keďže pre žalovaného bolo dôležité zachovať aj materskú školu, došlo k racionalizačnému opatreniu v tom, že učiteľka materskej školy L. N. mala skrátenej úväzok v materskej škole a pridellili jej hodiny v školskom klube, čo znamenalo, že bol zachovaný aj školský klub, aj materská škola a cieľom bola úspora finančných prostriedkov, ako aj zabezpečenie pracovných činností na základe existujúceho počtu zamestnancov. Žalovaný naďalej poukazuje na to, že počet učiteľov u žalovaného prekročoval počet prepočtu na počet žiakov ako je normatív. Nemožno súhlasiť so závermi súdu prvej inštancie, že nebola splnená ponuková povinnosť, keďže reálne miesto učiteľa matematiky voľné nebolo a výučbu tohto predmetu zabezpečil kvalifikovanými pedagogickými zamestnancami, miesto neobsadil novým učiteľom. Zároveň žalovaný zdôraznil, že požiadavka vyučovania predmetu matematika tak, ako to požaduje žalobkyňa je priamo viazaná na to, že učiteľ vyučuje aj ďalšie aprobačné predmety najmenej v rozsahu 1 jeho týždennej priamej výchovnovzdelávacej činnosti zníženej o jednu hodinu. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na to, že žalobkyňa ako zamestnankyňa nemala a nemá žiadne iné aprobačné predmety, keďže žiadne takéto okrem začatého štúdia matematiky nemá ukončené. Uvedené skutočnosti v podstate potvrdzuje aj žalobkyňa vo svojom vyjadrení, keď poukazuje na to, že ostatní učelia, ktorí učia matematiku nie sú kvalifikovaní učelia na jej výučbu, ale ich kvalifikovanosť a v danom prípade posudzovanie toho, že sú pedagogickými zamestnancami vyplýva len z toho, že učia svoje aprobované predmety v zákonom predpokladanom rozsahu. Žalobkyňa na škole nebola kvalifikovaným pedagogickým zamestnancom, doplnkové pedagogické štúdium si spravila na výučbu sociálnej práce, potom pokračovala v tom istom odbore, neskôr si spravila pedagogiku pre psychosociálne narušených. Zároveň poukazuje na všetky potvrdenia o existencii štúdia u žalobkyne, počnúc B., neskôr U., ktoré podľa názoru žalovaného len majú privodiť priaznivejšie dôsledky pre žalobkyňu. Zásadné pre žalovaného je to, že na základe doteraz získaného vzdelania žalobkyňa nespĺňa kvalifikačné predpoklady na výkon pedagogickej činnosti učiteľa druhého stupňa základnej školy na vyučovanie predmetu matematika. Preto znova žiada, aby bola žaloba zamietnutá, resp. rozsudok zrušený a vrátená vec na ďalšie konanie.

7. K vyjadreniu žalovaného vyjadrila sa žalobkyňa, ktorá poukazuje na to, že v dôsledku organizačnej zmeny bola zrušená len jedna pracovná pozícia, a to pracovná pozícia vychovávateľky školského klubu, keďže pokrytie nákladov bolo obcou stanovené len na XX %. Zrušenie pracovného miesta preto nemohlo súvisieť s organizačnou zmenou alebo výlučne len s osobou žalobkyne. Táto okolnosť nie je pravdivá, táto organizačná zmena nesúvisela s osobou žalobkyne. Tieto okolnosti boli vysvetlené a jednoznačne žalovaný musel pristúpiť k racionalizačným opatreniam, ktoré znamenali úsporu nákladov, medzi iným aj nákladov mzdových a prevádzkových. Vyplýva z dokazovania jasne, že školský klub ostal zachovaný, prevádzkuje ho žalovaný, ale v dôsledku zlúčenia pracovnej pozície učiteľky materskej školy a vychovávateľky školskej družiny toto zabezpečuje jedna pracovníčka. Pokiaľ išlo o okolnosti celej záležitosti, domnieva sa žalovaný, že predložil celý rad dôvodov, prečo by aj po zistení o prípadnej neplatnosti výpovede danej žalobkyne mali existovať dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by znamenali, že žalovaný nemá možnosť žalobkyňu naďalej zamestnávať. Tvrdenia týkajúce sa toho, že spĺňa kvalifikačné predpoklady žalobkyňa na výuku predmetu matematika, doplnkového štúdia jej študijného programu akademického roku, k tomu sa už vyjadrili, považujú za zavádzajúce tvrdenia, ktoré majú vyznieť v prospech žalobkyne. Ďalej žalovaný zotrváva na tom, že stále je rovnaký počet žiakov, táto okolnosť prípadného klesania počtu žiakov je len jedným z dôvodov organizačných zmien k XX.XX.XXXX.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací podľa § 34 CSP prejednal rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 378, § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné. Súd prvej inštancie vykonal rozsiahle dokazovanie, napriek tomu dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom.

9. Žalobkyňa a žalovaný uzavreli pracovnú zmluvu podľa § 43 a nasl. Zákonníka práce zo dňa 15.10.2014.

10. Podľa článku I. druh práce zmluvnej strany sa dohodli, že zamestnanec bude vykonávať tento druh práce: vychovávateľ v školskom klube. Konkrétny popis pracovných činností, ktoré sa zamestnanec zaväzuje vykonávať, je vymedzený v pracovnej náplni.

11. Podľa článku II. zamestnanec nastúpi do práce dňa XX.XX.XXXX a pracovný pomer sa uzatvára na dobu určitú do XX.XX.XXXX pri skúšobnej dobe X mesiace.

12. Podľa článku III. miestom výkonu práce je S..

13. Podľa Dohody o zmene pracovnej zmluvy č. X/XXXXX zo dňa XX.XX.XXXX nastala zmena pracovnej zmluvy - „deň nástupu do práce od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX“ s tým, že táto dohoda je neoddeliteľnou súčasťou citovanej pracovnej zmluvy.

14. Podľa Dohody o zmene pracovnej zmluvy č. X/XXXXX zo dňa XX.XX.XXXX nastala zmena pracovnej zmluvy - „deň nástupu do práce od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX“ s tým, že táto dohoda je neoddeliteľnou súčasťou citovanej pracovnej zmluvy.

15. Podľa Dohody o zmene pracovnej zmluvy č. X/XXXXX/J zo dňa XX.XX.XXXX nastala zmena pracovnej zmluvy - „deň nástupu do práce od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX“ s tým, že táto dohoda je neoddeliteľnou súčasťou citovanej pracovnej zmluvy.

16. V rozhodnutí zamestnávateľa o organizačnej zmene ku dňu XX.XX.XXXX je uvedené, že v súvislosti s realizáciou organizačnej zmeny týkajúcej sa krátenia úväzkov jednotlivých zamestnancov jednotlivých stredísk s cieľom zabezpečiť efektívnosť práce a zároveň nájsť finančné prostriedky na ďalšie fungovanie organizácie, týmto pristupuje k jednotlivým zmenám ku dňu XX.XX.XXXX, na základe ktorých je potrebné schváliť Organizačný poriadok školy s účinnosťou od XX.XX.XXXX. Organizačné zmeny sú nevyhnutné z dôvodu dlhodobu neuváženeho prerozdelenia finančných prostriedkov na jednotlivé strediská. V súčasnej dobe škola nedisponuje takým množstvom žiakov školy, detí materskej školy a stravníkov školskej jedálne, aby na jednotlivých strediskách pracovali takmer všetci zamestnanci na plný úväzok. Vzhľadom k danému stavu je nevyhnutné pristúpiť k prehodnoteniu úväzkov jednotlivých zamestnancov. Zároveň sa finančné prostriedky na jednotlivé strediská prerozdeleni dost' neuvážene, pomer participácie na prevádzkových nákladoch bol neúmerný, z toho dôvodu došlo ku vysokému schodku hospodárenia za obdobie január - jún. Z toho dôvodu pristupuje k riešeniu danej situácie v prvom rade týmito organizačnými zmenami.

17. Podľa bodu 6. citovaného rozhodnutia zrušenie pracovného miesta: vychovávateľka F. z dôvodu šetrenia finančných prostriedkov. Fungovanie F. zabezpečí učiteľka MŠ L.. B. N., ktorej úväzok sa rozdelí medzi prácu v L. a F.. U. N. je kvalifikovaná učiteľka do L., F. a zároveň aj na primárne vzdelávanie, čo je výhodou.

18. Žalovaný v odpovedi na žiadosť o predĺženie pracovného pomeru zo dňa XX.XX.XXXX (čl. 145) uviedol, že v súčasnosti škola nedisponuje voľným pracovným miestom. Z toho dôvodu žiadnu prácu nemôže prideliť.

19. Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 20Cpr/29/2017-64 zo dňa 04.06.2018, právoplatným dňa XX.XX.XXXX súd určil, že skončenie pracovného pomeru založeného pracovnou zmluvou medzi žalobkyňou a žalovaným dňa XX.XX.XXXX uplynutím času k XX.XX.XXXX je neplatné a pracovný pomer trvá. Podľa bodu 11. citovaného rozsudku z podnetu žalobkyne adresovaného Inšpektorátu práce U. zo dňa XX.XX.XXXX súd zistil, že žalobkyňa namietala postup žalovaného a to v súvislosti s opakovaným predĺžovaním pracovného pomeru na dobu určitú, ako aj nesprávnym zaradením do platovej triedy a nesprávnym vyplácaním mzdy. Podľa bodu 12. citovaného rozsudku z vyjadrenia Inšpektorátu práce U. zo dňa XX.XX.XXXX č. I. súd zistil, že po vykonanom šetrení inšpektor práce konštatoval porušenie § 11b Zákona č. 317/2009 Z. z. v prípade dohody zo dňa XX.XX.XXXX. a súčasne konštatoval, že žalovaný uzavretím dodatkov o zmene pracovnej zmluvy konal v rozpore s ustanovením § 48 ods. 5 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce.

20. Žalovaný doručil žalobkyni dňa XX.XX.XXXX výpoveď zamestnávateľa pre nadbytočnosť zamestnanca podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce zo dňa XX.XX.XXXX s tým, že na základe písomného rozhodnutia riaditeľa č. B. zo dňa 31.07.2017 o organizačnej zmene, ktorou sa zrušila pracovná pozícia a znížil počet zamestnancov organizácie, bola jej pracovná pozícia vychovávateľ v školskom klube zrušená ku dňu XX.XX.XXXX. Na základe tejto skutočnosti sa stala nadbytočnou a škola ju nemá možnosť aj naďalej zamestnávať. Keďže škola nemá inú vhodnú prácu zodpovedajúcu jej kvalifikácii a vzdelaniu, nemá možnosť ju zamestnávať. V súlade s ustanovením § 74 Zákonníka práce bola výpoveď prerokovaná so zástupcami odborovej organizácie S. pri S. XXX dňa XX.XX.XXXX. Pracovný pomer sa skončí uplynutím výpovednej doby. Výpovedná doba je dvojmesačná. Začína plynúť dňa XX.XX.XXXX a uplynie dňom XX.XX.XXXX.

21. Podľa rozhodnutia zamestnávateľa o organizačnej zmene X/XXXX . zo dňa XX.XX.XXXX v súvislosti s realizáciou organizačnej zmeny týkajúcej sa zníženia úväzkov zamestnancov s cieľom zabezpečiť efektívnosť práce zamestnancov a šetrenia finančných prostriedkov týmto boli krátené úväzky všetkým zamestnancom školy. Z tohto dôvodu bolo pristúpené k organizačným zmenám: 1. zníženie úväzku pedagogickým zamestnancom v sume 50,- eur (krátenie príplatkov za kredity, príplatkov za triednictvo); 2. zníženie úväzku nepedagogickým zamestnancom v sume 50,- eur (krátenie úväzku).

22. Žalobkyňa predložila diplom U. U. zo dňa XX.XX.XXXX o ukončení vysokoškolského štúdia vykonaním štátnej skúšky v študijnom odbore magisterského štúdia sociálna práca; diplom U., U. zo dňa XX.XX.XXXX o vykonaní rigoróznejšej skúšky v študijnom programe charitatívna a sociálna služba, v študijnom odbore 3.1.14. sociálna práca; oznámenie o prijatí na KJ. zo dňa XX.XX.XXXX, podľa ktorého žalobkyňa bola prijatá na rozširujúce štúdium matematiky v akademickom roku XXXX/XXXX. Žalobkyňa ďalej predložila písomné podanie E. U. označené ako Informácie k rozširujúcemu štúdiu v ak. roku XXXX/XX zo dňa XX.XX.XXXX, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa bola prijatá na rozširujúce štúdium matematiky s tým, že zápis na štúdium sa uskutoční XX.XX.XXXX a písomné podanie E. U. označené ako Zanechanie štúdia zo dňa XX.XX.XXXX, v ktorom je konštatované, že žalobkyňa prestáva byť študentkou rozširujúceho štúdia matematiky dňom XX.XX.XXXX. Ďalej žalobkyňa predložila potvrdenie U., N. zo dňa XX.XX.XXXX, že je v akademickom roku XXXX/XXXX študentom prvého ročníka externej formy štúdia, X-ročného rozširujúceho štúdia študijného programu matematika.

23. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom skutkovom základe, že žalovaný si nesplnil ponukovú povinnosť, ktorá mu vyplýva z ust. § 63 ods. 2 písm. b) Zákonníka práce. Žalovaný mohol poskytnúť žalobkyni výučbu matematiky na druhom stupni základnej školy aspoň na skrátený pracovný úväzok.

24. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobkyňa mala uzatvorenú pracovnú zmluvu na pozíciu vychovávateľky v školskom klube na skrátený pracovný úväzok. Žalobkyňa ukončila na U., U.. Ďalej predložila vysvedčenia o pedagogickej spôsobilosti zo dňa XX.XX.XXXX U. v doplňujúcom pedagogickom štúdiu a vysvedčenie o doplňujúcom štúdiu v odbore U., U. zo dňa XX.XX.XXXX.

25. Zároveň sa v spise nachádza oznámenie o prijatí žalobkyne do 1. ročníka na rozširujúce štúdium matematiky na U. v akademickom roku XXXX/XXXX, oznámenie o jej prijatí do 1. ročníka na rozširujúce štúdium matematiky v akademickom roku XXXX/XXXX na B.. Napokon predložila potvrdenie o návšteve 1. ročníka externého štúdia matematiky v akademickom roku XXXX/XXXX U. N..

26. Rozhodnutie o prijatej organizačnej zmene zo dňa XX.XX.XXXX, ako také, nebolo súdom 1. inštancie spochybnené a bola preukázaná prítomnosť žalobkyne na pracovnej porade zamestnancov žalovaného v júli XXXX.

27. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa si dopĺňa štúdium o predmet matematika, preto mohol žalovaný v rámci ponukovej povinnosti ponuku výuky XX hodín matematiky na druhom stupni Základnej školy.

28. Z ust. § 7 z. č. 317/2009 Z. z. vyplývajú kvalifikačné predpoklady na výkon pedagogickej činnosti nielen vo vzťahu k požadovanému stupňu vzdelania, ale aj vyučovanie jeho aprobačných predmetov alebo predmetov jeho študijného odboru. Žalobkyňa do prijatej organizačnej zmeny nemala ukončené vzdelanie s konkrétnymi aprobačnými predmetmi, ktoré by vyučovala a tým by jej vznikla možnosť

vyučovať časť úväzku aj mimo svojej aprobácie .Preto aj tvrdenie žalobkyne o možnosti žalovaného , ponúknuť jej výuku hodín matematiky a záver súdu 1. inštancie o nesplnení ponukovej povinnosti zo strany žalovaného, nie je na mieste.

29. Rovnako nie je na mieste ani konštatovanie súdu prvej inštancie o tom, že žalovaný nepreukázal dôvody, pre ktoré by aj za situácie, že by bola žalobkyňa úspešná v konaní o neplatnosť výpovede ,nemožno od žalovaného spravodlivo požadovať, aby ju naďalej zamestnával (§ 79 ods. 1 Zákonníka práce). Žalovaný v priebehu konanie prezentoval celý rad dôvodov, napr. prijatie organizačnej zmeny z XX.XX.XXXX, skrátenie úväzkov, zníženie počtu žiakov na škole , následné skončenie pracovného pomeru s ďalšími pedagogickými pracovníkmi - učiteľmi.

30. Preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil podľa ust. § 389 ods.1 písm. b) CSP a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

31. Preto bude úlohou súdu 1. inštancie dôsledne vyhodnotiť ponukovú povinnosť žalovaného s ohľadom na požadované predpoklady pri výuke konkrétnych predmetov vyučujúcich u žalovaného a konkrétne pomery u žalovaného, keďže nateraz sa javí, že obrana žalovaného je dôvodná.

32. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa ust. § 396 ods. 3 CSP.

33. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).